ΙΑΤΡΟΙ

Ἰατρὸς ΑΣΗΜΑΚΗΣ ΣΤΡΑΤΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος, Πλατεία Γεωργίου Α΄, ἀριθ. 10, τηλέφ. 30-74.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ, δέχεται εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατρέως 79 (παραπλεύρως Νομαρχίας) Ἰατρεῖον του. Τηλ. 21-81 καὶ 92-45, Πάτραι. Ὧραι ἐργασίας Ἰατρείου 8—1 καὶ 4—8 μ.μ. Ἐπίσης δέχεται ὑπαλλήλους δημοσίων Ταμείων Ὑγείας.

***

Ὁ Καρδιολόγος Ἰατρὸς κ. ΛΑΖΑΡΗΣ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του 2ος ὄροφος τῆς νέας πολυκατοικίας Πλατείας Γεωργίου Α΄ Μαιζῶνος 94, τηλ. 24-45.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ Κ. ΣΤΡΑΤΟΥΛΙΑΣ μαιευτὴρ — χειρουργὸς γυναικολόγος δέχεται εἰς τὴν κλινικήν του, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη — Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51-02.

***

ΧΡΗΣΤΟΣ ΑΘ. ΚΕΚΚΑΣ, Ἰατρὸς εἰδικὸς Παθολόγος. τ. Ἰατρὸς «Εὐαγγελισμοῦ» Ἀθηνῶν δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ραδινοῦ 16 καὶ Μαιζῶνος γωνία, 1ος ὄροφος πολυκατοικίας Καισαρη (ἐναντι Καθολικῆς Ἐκκλησίας), τηλ. 24-22.

***

ΙΦΙΓΕΝΕΙΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ — ΚΕΚΚΑ, Ἰατρὸς μικροβιολόγος, Ἀγ. Νικολάου 46, τηλ. 61-01 (εἴσοδος ἐκ τοῦ Μαιευτηρίου), τηλ. οἰκίας 24-22.

***

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΑΝΔΡ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ χειρουργὸς — ὀδοντίατρος, δέχεται καθ' ἑκάστην, Ὑψηλάντου 216 καὶ Γούναρη, τηλέφωνον 54—25.

***

Ὁ Ἰατρὸς ΧΡΗΣΤΟΣ Χ. ΚΑΖΑΝΤΖΗΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται ἀπὸ 8.30—1 καὶ ἀπὸ 4—8 εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Κολοκοτρώνη 52, τηλ. 51-01, τηλ. οἰκίας 37-02.

***

Ν. ΠΑΡΧΑΣ — Παιδίατρος, ἐπὶ τετραετίαν ἐσωτερικὸς Ἰατρὸς τοῦ τμήματος νεογεννήτων καὶ προώρων εἰς τὸ Μαιευτήριον («Ἀλεξάνδρα»), δέχεται εἰς τὸ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κανακάρη 181 β΄ Ἰατρεῖον του καθ' ἑκάστην 8—1 καὶ 5—8 καὶ ἐπὶ συνεντεύξει. Τηλέφ. 52-72.

***

Δρ ΠΑΝ. Δ. ΡΑΜΠΑΒΙΛΑΣ, ΕΙΔΙΚΟΣ ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΕΡΛΑΝΓΚΕΝ. Δέχεται ἀπὸ 8—1 καὶ 4—8 μ.μ. Ἰατρεῖον: Κανακάρη 146, τηλ. 28-41. Κατοικία: Μεσολογγίου 2.

***

Δρ. ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΣΟΛΩΜΟΣ, ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ, διδάκτωρ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Ἡ κλινική του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βότση 35, τηλέφωνον 56—10.

***

ΕΥΓΕΝΙΑ Σ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ, Παιδίατρος Πλατ. Γεωργίου Α΄ καὶ Γεροκωστοπούλου 22, τηλ. 72-343 τέως Ἰατρὸς Νοσοκομείου Παίδων («Ἁγία Σοφία»).

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΟΛΥΧΡΟΝΗΣ ΚΟΥΒΑΡΑΣ Νευρολόγος — Ψυχίατρος, μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του καὶ δέχεται Κορίνθου 220—Ἁγ. Νικολάου (γωνία), 1ος ὄροφος πολυκατοικίας, τηλ. 24-79.

***

Νέα Μαιευτικὴ - χειρουργικὴ - Γυναικολογικὴ κλινικὴ («Ἡ Μητέρα») Ε. ΔΑΣΚΑΛΟΘΑΝΑΣΗ, Μαιζῶνος - φιλοποίμενος 34, νέον τηλέφωνον 23—66 (πλησίον Δημαρχίας).

***

Τὰ Ἀκτινολογικὰ Ἐργαστήρια τοῦ Ἰατροῦ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟΥ, μετεφέρθησαν παραπλεύρως εἰς τὴν λευκὴν πολυκατοικίαν (α΄ ὄροφος), ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Μαιζῶνος ἀριθ. 48, τηλέφωνον οἰκίας 36-66, Ἐργαστηρίων 40-46.

***

Ὁ Ὀδοντίατρος κ. ΣΤΑΜΑΤΙΟΣ ΣΚΟΥΡΑΣ, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Πλατεία Γεωργίου 27 καθ' ἑκάστην πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς, τηλ. 36—89.

***

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΣΥΚΙΩΤΗΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ — ΨΥΧΙΑΤΡΟΣ, δέχεται Ρηγα Φεραίου 141, τηλ. 25-65.

***

Ὁ παθολόγος Ἰατρὸς Ν. Α. ΤΣΙΛΙΡΑΣ, εἰδικὸς στομαχοεντερολόγος - ἡπατολόγος, θεραπεία ΑΙΜΟΡΡΟΪΔΩΝ καὶ ΚΙΡΣΩΝ ἄνευ ἐγχειρήσεως, δέχεται Κανάρη 49, τηλ. 39-33, τὰς πρωϊνὰς καὶ ἀπογευματινὰς ὥρας καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.

***

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΤΗΛ. ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος τ. ASSISTENT τῆς ΣΤΟΜΑΤΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗΣ ΚΛΙΝΙΚΗΣ τοῦ Πανεπιστημίου ΜΑΙΝΖ Γερμανίας. ΠΑΘΗΣΕΙΣ ΣΤΟΜΑΤΟΣ, Πολυκατοικία Γκολφινοπούλου ὁδὸς Γούναρη — Κανακάρη, 1ος ὄροφος. ΕΙΣΟΔΟΣ ἐκ τῆς ΣΤΟΑΣ, τηλ. 49-22, οἰκίας 49-23.

***

ΚΑΣΣΑΝΔΡΑ ΚΑΡΑΛΗ — ΛΕΟΝΤΟΣ, ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΡΔΙΟΛΟΓΟΣ, δέχεται καθ' ἑκάστην (πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς) Μαιζῶνος 128, τηλ. 47-37, ὧραι ἐπισκέψεως 6—8 μ.μ.

***

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΧΑΤΖΗΓΙΩΑΝΝΗΣ Νευρολόγος — Ψυχίατρος, Παντανάσσης 45. Δέχεται καθ' ἑκάστην ἀπὸ 8—1 καὶ 5—8 μ.μ.

***

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Παιδίατρος, τέως Ἰατρὸς Πανεπιστημιακῆς Παιδιατρικῆς Κλινικῆς Νοσ)μείου Παίδων «ΑΓ. ΣΟΦΙΑ». Δέχεται καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Μαιζῶνος 131 καὶ Πατρέως γωνία α΄ ὄροφος, τηλ. 72—822.

***

Ὁ Δερματολόγος Ἰατρὸς κ. ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του, πλατεία Γεωργίου Α΄, 30, 4ος ὄροφος (εἴσοδος ἐντὸς τῆς στοᾶς), τηλ. 28-77.

***

Ὀφθαλμολογικὴ Κλινικὴ ΧΑΡΙΛΑΟΥ Ν. ΤΖΑΒΑΛΑ, χειρουργοῦ — ὀφθαλμιάτρου. Δέχεται καὶ χειρουργεῖ καθ' ἑκάστην. Ὁδὸς Ἁγίου Νικολάου καὶ Ρ. Φεραίου 70, τηλ. 36-32.

***

Ὁ Χειρουργὸς — Ἰατρὸς Δρ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΑΡΓΑΚΟΣ, Διευθυντὴς τῆς Β΄ Χειρουργικῆς Κλινικῆς τοῦ Νοσοκομείου Πατρῶν, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν Ἐπιμελητὴς τοῦ Ἀντικαρκινικοῦ Ἰνστιτούτου, Νοσοκομείου («Ὁ Ἅγιος Σάββας»), δέχεται καθ' ἑκάστην 5—7, πλὴν Σαββάτου. Ἰατρεῖον Μαιζῶνος 69 (Πλ. Ὄλγας), τηλ. 72-821.

***

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΣΠΥΡΟΣ ΧΡΥΣΑΝΘΑΚΗΣ, εἰδικὸς ὠτορινολαρυγγολόγος, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Πλατεῖα Γεωργίου Α΄ ἀριθ. 9, τηλ. 36-65.

***

Οὐρολογικὴ Κλινικὴ Πατρῶν «Ο ΙΠΠΟΚΡΑΤΗΣ» Δ. ΚΟΥΚΟΥ. Παθήσεις Προστάτου, Κύστεως, Νεφρῶν καὶ Γεννητικῶν ὀργάνων Γούναρη καὶ Ἀθαν. Διάκου 27, τηλ. 72-180.

***

Ὁ εἰδικὸς παθολόγος Ἰατρὸς ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΟΠΟΥΛΟΣ, μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἀράτου καὶ Μαιζῶνος 57 (Πλατεῖα Ὄλγας).

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Χ. ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, χειρουργὸς ὀδοντίατρος, Κορίνθου καὶ Φιλοποίμενος 41 (πρώην Α΄ Ταμεῖον), τηλ. 41-06

***

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΣΤ. ΠΟΛΙΤΗΣ Παιδίατρος. Εἰδικευθεὶς ἐπὶ 3ετίαν ὡς ἐσωτερικὸς ἰατρὸς (Resident) εἰς Λονδίνῳ καὶ Μόντρεαλ (Καναδᾶ), εἰς νοσήματα προώρων νεογνῶν, ὡς καὶ ἐν γένει προβλήματα τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ἐγκατεστάθη ἐν Πάτραις καὶ δέχεται ἐν τῷ ἰατρείῳ του Γεροκωστοπούλου — Καραϊσκάκη 126, Β ὄροφος, τηλ. 72—877 ἢ 55—60. Ὧραι ἰατρείου 8.30—12.30 καὶ 5—7 μ.μ.

***

Τὸ ἰατρεῖον τοῦ νευρολόγου — Ψυχιάτρου — κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ ΙΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ μετεφέρθη Βότση 32 (ἐναντι Δημαρχίας), τηλέφ. 72-058.

***

ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΙΑΛΕΛΗΣ, Ἰατρός, εἰδικὸς παθολόγος, μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του ὁδὸς Βασιλείου Ρούφου 90, κάτωθεν Ἁγίων Ἀναργύρων, τηλ. 68-92.

***

Ὁ ὀφθαλμίατρος ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ, μετέφερε τὸ Ἰατρεῖον του εἰς τὴν οἰκίαν του, Μαιζῶνος 59, ἄνω μέρος Πλατείας Ὄλγας, παραπλεύρως Ἀμερικανικῆς Ὑπηρεσίας Πληροφοριῶν, ὅπου δέχεται καθ' ἑκάστην. Τηλέφ. 23-28.

***

Νέα ἐργαστήρια Μικροβιολογίας — Βιοχημείας — Αἱματολογίας ΝΙΚΗΤΑ ΜΠΟΜΠΑ, Ἰατροῦ Μικροβιολόγου, Γούναρη 13, τηλέφ. 34-20.

ΚΑΠΝΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ
ΤΕΣΝΟΡ
ΚΥΚΛΩΝ
Εἰς 4 τύπους
Πληροῦντες τὰς προϋποθέσεις τῆς Γιγ΄ 6001 ΥΔ
μετὰ πενταετοῦς ἐγγυήσεως, πώλησις καὶ τοποθέτησις
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΝΟΜΟΥ ΑΧΑΪΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΡΙΔΑΣ
Τ. ΠΑΠΑΛΕΩΝΙΔΟΠΟΥΛΟΣ
Καρόλου — Κορίνθου 120
Τηλ. 72—766
ΠΑΤΡΑΙ

ΠΕΖΟΙ! Μὴ περνᾶτε μπροστὰ ἀπὸ ὄχημα ποὺ τρέχει. Ἀφῆστε νὰ περάσῃ πρῶτα αὐτό. Μπορεῖ νὰ μὴ πιάσουν τὰ φρένα του.

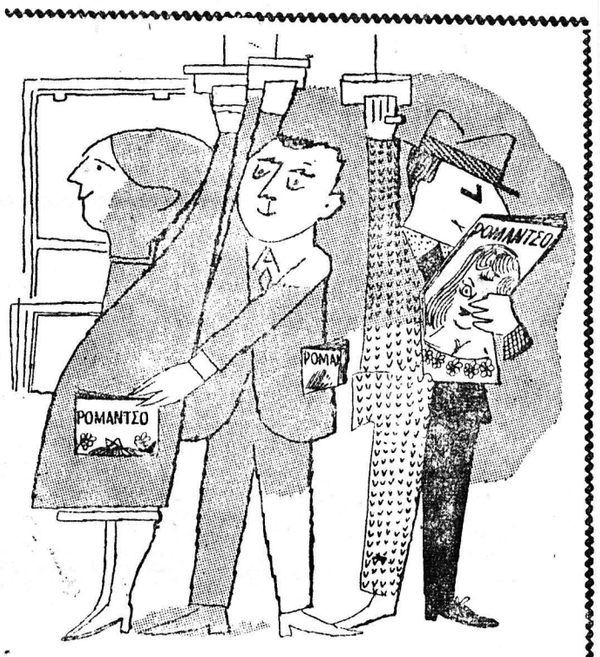

Σὲ 270.000 τεύχη κυκλοφορεῖ ἑβδομαδιαίως τὸ
ΡΟΜΑΝΤΣΟ
Ἡ ἀστρονομικὴ αὐτὴ κυκλοφορία του ὀφείλεται στὴν ἐξαιρετικὰ φροντισμένη ὕλη του, ποὺ ἀγκαλιάζει τὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ συγχρόνου ἀναγνώστη
ΡΟΜΑΝΤΣΟ
τὸ μοναδικὸ περιοδικὸ τῆς ἑλληνικῆς οἰκογενείας
ΠΟΛΥΣΕΛΙΔΟΝ ΔΡΑΧ. 4
ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ — ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΑ ΤΕΥΧΗ
"ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ,,
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ 32

Η ΣΥΓΧΡΟΝΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τουργοῦν διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ἑνότητος τῆς κοινωνίας ὡς ἀληθοῦς ὀργανισμοῦ.

Τὸ ὀργανισμικὸν πρότυπον ἔχει μεγάλως συνεισφέρει εἰς τὴν κοινωνιολογικὴν σκέψιν καὶ ἔρευναν, διότι πολλὰ κοινωνικὰ χαρακτηριστικά, τὰ ὁποῖα ἐν πρώτοις φαίνονται αἰνιγματικά, ἀποκτοῦν νόημα ὅταν ἐξετασθοῦν ὑπὸ τὸ πρῖσμα τῶν λειτουργικῶν των ὑπονοουμένων.

Ἕτερα πρότυπα, ἔχοντα ἐπιδεχθῆ καὶ ἀναγνώρισιν καὶ κριτικήν, εἶναι ἡ παραβολὴ τῆς κοινωνίας ὡς συστήματος ἐν ἰσοζυγίῳ καὶ ἡ ἐξήγησις τῆς θάσει μαθηματικῶν καὶ στατιστικῶν προτύπων.

—ΟΡΑΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΕΝ ΤΗ ΚΟΙΝΩΝΙΟΛΟΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΕΙ

Ὅλαι αἱ ἀκολουθοῦσαι ἐρωτήσεις εἶχον ἐρευνηθῆ ὑπὸ τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων: Ποία εἶναι ἡ βασικὴ φύσις τοῦ ἀνθρώπου; Εἶναι αὕτη κακὴ ἢ ἀγαθή; Κοινωνικῶς ὑπεύθυνος ἢ ἐγωϊστική; Πόσα ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων χαρακτηριστικῶν εἶναι ἔμφυτα καὶ πόσα ἀποκτῶνται ἐκ τοῦ περιβάλλοντος; Ποία ἡ ποιότης τῆς προσωπικότητος; Πῶς γίνεται ὁ συνδυασμὸς τῶν ἐν τοῖς ἀνθρώποις κοινῶν, χαρακτηριστικῶν, ὥστε ἕκαστος ἐξ ἡμῶν ἀποκτᾶ ἰδιαιτέραν ὀντότητα;

Τὸ τμῆμα τοῦτο θὰ παρουσιάσῃ τὰς ἐξεχούσας ἐπιστημονικὰς συζητήσεις περὶ ἀνθρωπίνης φύσεως καὶ κοινωνίας, γενομένας ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς κοινωνιολογικῆς ἀναλύσεως.

Ἐπὶ τῆς φύσεως τοῦ ἀνθρώπου, διάσημοι ἄνθρωποι εἰς τὴν παγκόσμιον ἱστορίαν ὡς οἱ Τόμας Χόμπς καὶ Μισέλ ντὲ Μονταίν ἐξέφρασαν πεσσιμισμὸν διὰ τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν. Ὁ πρῶτος εἶπεν ὅτι αὕτη εἶναι ἀκάθαρτος καὶ κτηνώδης, ὁ δὲ δεύτερος εἶδε τὸν ἄνθρωπον ὡς «τὸ θαυμάσιον, ματαιον, ἀσταθὲς καὶ μὴ γνωρίζον τί ἐπιθυμεῖ ὄν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶναι δυσκολον νὰ σχηματισθῆ οἱοσδήποτε κανών».

Ἡ ψυχανάλυσις, ἀφ' ἑτέρου, ὡς ἀνεπτύχθη ἀπὸ τὸν αὐστριακὸν Σίγμουντ Φρόϋδ, ἐτόνισε τὴν ἀλάθητον ὕπαρξιν ἀγρίων ἐνστίκτων, κατεσταλμένων εἰς τὸ ὑποσυνείδητον τοῦ ἀνθρώπου.

Ἀντιθέτως, ὁ κοινωνιολογικὸς δραματισμὸς τοῦ ἀνθρώπου δὲν κάμνει διάκρισιν μεταξὺ «ἀγαθῆς» ἢ «κακῆς» ἀνθρωπίνης φύσεως, ἀλλὰ θεωρεῖ ταύτην ὡς οὐδετέραν. Τὴν θεωρεῖ ὡς ἐπιδεχομένην ἀνάπτυξιν καὶ ροπὴν τοῦ μεγέθους τούτων ἐξαρτωμένων ἐκ τοῦ χρόνου καὶ τόπου, εἰς τὸν ὁποῖον ὁ ἄνθρωπος γεννᾶται καὶ εἰς τὸν ὁποῖον κατέχει μίαν διακριτικὴν θέσιν. Ἐὰν ὄχι ὡς Tabula Baas (ἄγραφον πίνακα), ἡ κοινωνιολογία θεωρεῖ τὸν ἄνθρωπον ὡς μίαν εὐλύγιστον μορφήν, δυναμένην νὰ στραφῇ ὁπουδήποτε.

Ἡ ἰδέα τῆς κοινωνικοποιήσεως εἶναι ἡ βασικὴ εἰς τὴν παροῦσαν περίπτωσιν. Κοινωνικοποίησις σημαίνει τὴν μεταφορὰν ὅλων τῶν γνώσεων καὶ ἀξιῶν εἰς τὸ νεοεισερχόμενον μέλος. Ἡ φύσις λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων, τὰς ὁποίας κάμνει τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον καὶ ἡ εὐρυτέρα κοινωνία.

Ἡ συνέχεια εἰς ἑπόμενον δεκέλιδον φύλλον τῆς «Πελοποννήσου».

Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΚΑΙ ΔΙΑΘΕΣΙΣ ΤΩΝ ΑΛΕΥΡΩΝ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 3ης ΣΕΛΙΔΟΣ

νέμεται τὴν προηγουμένην.

Περαιτέρω ὁρίζονται διάφοροι λεπτομέρειαι παρασκευῆς τοῦ ἄρτου, καθορίζεται δὲ ὅτι ὁ ἄρτος, ὁ πωλούμενος ἐκτὸς τῶν ἀρτοποιείων καὶ πρατηρίων ἄρτου ὑπὸ ἑτέρων καταστημάτων (παντοπωλείων, καταστημάτων αὐτοεξυπηρετήσεως, γαλακτοπωλείων καὶ ζαχαροπλαστείων), ὡς καὶ ὁ κατ' οἶκον διανεμόμενος δέον νὰ τίθεται ἐντὸς σακκούλας ἐκ χάρτου ἐκ καθαρῶς χημικῆς χαρτομάζης, κλειομένης διὰ συρραπτικῆς μηχανῆς. Εἰς τὸ ἐξωτερικὸν τῆς σακκούλας θὰ ἀναγράφωνται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ παρασκευαστοῦ, ἀρτοποιοῦ καὶ ἡ διεύθυνσις τούτου, ὁ τύπος τοῦ ἀλεύρου ἐξ οὗ παρεσκευάσθη ὁ ἄρτος, τὸ βάρος, ἡ ἀναγνωριζομένη φύρα καὶ ἡ ἡμερομηνία παρασκευῆς τοῦ ἄρτου. Ἡ μεταφορὰ τοῦ συσκευασμένου ἄρτου καὶ ἡ κατ' οἶκον διανομή του ἐπιτρέπεται ἐλευθέρως. Ἡ μεταφορὰ μὴ συσκευασμένου ἄρτου εἰς νοσοκομεῖα, ταβέρνας, πρατήρια ἄρτου κλπ. ἐπιτρέπεται ὑπὸ ὡρισμένας προϋποθέσεις. Ὁ μὴ συσκευασμένος ἄρτος θὰ ζυγίζεται ὑποχρεωτικῶς παρουσίᾳ τοῦ πελάτου.

Ἡ παρασκευὴ ἄρτου διὰ διαιτητικοὺς ἢ θεραπευτικοὺς σκοποὺς ἐπιτρέπεται, κατόπιν σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ἀνωτάτου Ὑγειονομικοῦ ἢ Χημικοῦ Συμβουλίου.

—o—

ΠΡΑΤΗΡΙΑ ΑΡΤΟΥ

Διὰ τὴν λειτουργίαν ἐφεξῆς πρατηρίου ἄρτου δέον νὰ διατίθεται ἰδιαίτερος χῶρος, ἐπιφανείας 7 τοὐλάχιστον τετραγωνικῶν μέτρων, σαφῶς διαχωρισμένος καὶ ἀπολύτως ἀνεξάρτητος, ἀποκλειστικῶς δὲ προωρισμένος διὰ τὴν πώλησιν ἄρτου καὶ εἰδῶν ἀρτοποιΐας. Ἂν ὁ χῶρος τοῦ πρατηρίου συνέχεται μεθ' ἑτέρου συστήματος, εἶναι δυνατὴ ἡ συστέγασις, ἐφ' ὅσον τὸ πρατήριον ἐμφανίζῃ πλήρη αὐτοτέλειαν καταστήματος. Πρατήρια μὴ πληροῦντα τοὺς ὅρους τούτους δέον νὰ πωλοῦν τὸν ἄρτον καὶ τὰ εἴδη ἀρτοποιΐας μόνον ἐν συσκευασίᾳ. Ὁ χῶρος τοῦ πρατηρίου ἀπαγορεύεται νὰ χρησιμοποιῆται, δι' ἐργασίαν μὴ ἔχουσαν σχέσιν πρὸς τὴν ἀρτοποιΐαν.

—o—

ΨΗΣΤΙΚΑ

Ἡ ἕψησις τῶν διαφόρων φαγητῶν, γλυκισμάτων καὶ ἑδεσμάτων ἐν γένει εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς ἀρτοποιούς, τοὺς διευθυντὰς ἀρτοποιείων καὶ κλιβάνων ἑψήσεως, ὡς καὶ διὰ τοὺς ἀρτεργάτας. Οἱ κλίβανοι δέον νὰ δέχωνται πρὸς ἕψησιν φαγητὰ ἀπὸ τῆς 10ης μέχρι τῆς 15ης ὥρας ἑκάστης ἡμέρας.

—o—

ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ

Τέλος διὰ τῆς ἰδίας ἀγορανομικῆς διατάξεως ὁρίζεται, ὅτι ὑποχρεοῦνται οἱ ἀρτοποιοὶ ὅπως διατηροῦν εἰς τὰ καταστήματά των ἀποθέματα ἀλεύρων, σταφιδίνης, καυσίμου ὕλης καὶ ἄλατος, καλύπτοντα τὰς ἀνάγκας τριῶν ἡμερῶν.

ΣΤΟΝ ΑΝΤΙΛΑΛΟ ΤΗΣ ΜΑΘΗΤΙΚΗΣ ΨΥΧΗΣ ΤΑ ΝΕΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Τὰ νέφη ἐσχίσθηκαν καὶ τῶν ἀστρων φάνηκε ἡ ἁρμονία (Κόλβος).

Ὅταν διαβάζουμε ἕνα λογοτεχνικὸ κείμενο, ἐπικοινωνοῦμε μαζί του μὲ ὅλες μας τὶς αἰσθήσεις, μὲ τὰ αἰσθήματά μας καὶ μὲ τὴν σκέψη μας. Τὰ μορφολογικὰ στοιχεῖα του ἀποτελοῦν ὀφετηρίες νέων ἐξελίξεων καὶ συνοδεύουν μιὰ σύνθετη πνευματικὴ ὀργάνωση, ἀπὸ ἕνα ὀγγονημένο κόσμο, γεμᾶτο ἀπὸ αἰσθημα καὶ ἰδιομορφία. Δηλ. βλέπουμε, αἰσθανόμαστε καὶ σκεπτόμαστε. Ἡ ἀξιολόγηση ἐπομένως τοῦ ἔργου πρέπει νὰ ἐξαρτηθῆ κατὰ κύριον λόγο ἀπὸ τρεῖς λόγους, ποὺ ἀνταποκρίνονται, μὲ ἀντικειμενικώτερη κρίση στὸν ἀναγνώστη: τὸν ἐμπειρικό, τὸν αἰσθηματικὸ καὶ τὸν νοητικό.

Τὸ λογοτεχνικὸ ἔργο εἶναι μιὰ ζωή, καὶ ἡ ζωὴ δὲ κόβεται, δὲ κομματιάζεται. Τὰ νοήματα σὲ ἕνα ποίημα, στὸ διήγημα στὸ μυθιστόρημα δὲ συναμολοῦνται διαδοχικά. Εἶναι ἑνωμένα στὴν γενικώτερη ἰδέα τοῦ ἔργου, διάχυτα, ποὺ σὲ φέρνουν σὲ ἐπαφὴ μὲ ἕνα σωρὸ σύνθετα καὶ περίπλοκα μυστικά. Ποτὲ ὁ συγγραφέας, ὅταν πρόκειται νὰ γράψη, δὲν σημειώνει τὴν κεντρικὴ ἰδέα. Δημιουργεῖ ἐλεύθερα μιὰ ζωὴ ἀνάλογα μὲ τὴν ἐναλλαγὴ τῶν σκέψεών του. Ἡ ζωὴ στὴν ὁμορφιά της (τὴ δραματική, τὴν τραγική, τὴν λυτρωμένη, τὴν ἀλύτρωτη) ἔχει ἕνα ἦχο ἔντονο, ἕνα νόημα, μιὰ γοητευτικὴ ἔλξη «στὴν τέχνη ἀναζητοῦμε τὸ ὡραῖο, στὴ φιλοσοφία τὸ νόημα», τονίζει ὁ καθηγητὴς τῆς φιλοσοφίας κ. Ι. Θεοδωρακόπουλος, θέλοντας νὰ εἰπῇ ὅτι, ἀφοῦ στὴν τέχνη συναντᾶμε τὸ ὡραῖο καὶ στὴν φιλοσοφία τὸ νόημα, τότε ἀσφαλῶς σὲ ἕνα λογοτεχνικὸ κείμενο, ὅπου συναντᾶμε τὰ νοήματα καὶ τὸ ὡραῖο, συνδυάζεται ἡ φιλοσοφία μὲ τὴν τέχνη. Γιατί, ἁπλούστατα, στὸ ἔργο κάθεις συναντᾶ τὸ σύνθεμα τοῦ πεζογράφου, ποὺ ὁδηγεῖ στὸ ὡραῖο, μιὰ ὅμως ἄστοχη προσπάθειά του ὁδηγεῖ στὴν δολοφονία του.

Ὕστερα τὸ ἔργο βλέπεται στὸ σύνολό του καθαρά, διανοητικὰ καὶ τὸ συμπέρασμα, τὸ ἰδεολογικὸ ἀπόσταγμα, ποὺ στηρίζει τὴν φυσιογνωμία τοῦ ἔργου, ἐκτίθεται σὲ μιὰ ἄλλη παράγραφο, ποὺ μποροῦμε νὰ τὴν χαρακτηρίσωμε ὡς κεντρικὴ ἰδέα. Μὲ τὴν πεῖρα, ποὺ ἔχωμε ἀποκτήσει ἀπὸ τὴν ἀνάλυση τῶν ἐνοτήτων νοιώθωμε τὸ βαθὺ νόημα τοῦ συγγραφέα, τὴν ψυχική του διάθεση, τὶς θέσεις ποὺ ἀνέπτυξε, τὴν ζωή, ποὺ ἔδωσε ἢ ποὺ ἄφησε μέσα του νὰ φανοῦν. Γιατὶ εἶναι ἀλήθεια πὼς μὲ τὴν πεῖρα ἐξοικειώνεται ἀναπόσπαστα μὲ τὸ λογοτεχνικὸ κείμενο ὁ μαθητὴς καὶ ἡ ὅλη διαδικασία ποὺ ἀποτελεῖ τὸ οὐσιαστικώτερο μέρος τῆς δουλείας στὴν ἀνάλυση, εἶναι τὸ νόημα καὶ ἡ ζωή, ποὺ δίνει ὁ συγγραφεύς. Ὅταν ἐπισημανθῆ ἡ ἑνότητα ἀναπτύσσομε τὰ στοιχεῖα, ποὺ κρύβει καὶ τὴν ἀποκαλύπτομε σὲ γενικὲς γραμμές, δηλ. κάνομε μιὰ μικρογραφία στὶς ἰδέες, ποὺ περιέχει.

Δὲν πρέπει νὰ παραμελήσωμε ὅμως τὴν λογική, ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἔχη σχέση μὲ τὸ κείμενο. Γιατὶ ὅταν ἔχει σχέση μὲ τὴν μυθολογία, θέλει ἀνάλογη καὶ ἰδιόρρυθμη ἐργασία καὶ διαδικασία, διότι ὁ μῦθος ὑπερβαίνει τὰ ὅρια τῆς πραγματικότητος. Ἐνῶ, ἀντιστρόφως, ὅταν ἀνταποκρίνεται τὸ κείμενο στὴν πραγματικότητα, δὲν πρέπει νὰ ξεφεύγουμε ἀπὸ τὰ ὅρια αὐτῆς.

Τὸ φυλετικό μας κύτταρο ἀναδείχθηκε ἐξευγενισμένο καὶ ἀνώτερο καὶ γι' αὐτὸ δημιουργεῖ τὸν ἀρχαῖο πολιτισμὸ καὶ τὸν ἑλληνοχριστιανικό. «Διότι, καθὼς λέγει πάλι ὁ κ. Ι. Θεοδωρακόπουλος στὸ νέο του βιβλίο «φιλοσοφία καὶ ζωή» ὅλαι αἱ ἰδέαι, ποὺ ἐκρίθησαν στὴν Ἑλλάδα, ἔγιναν μοχλοὶ τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ. Δυνάμεθα λοιπὸν νὰ εἴπωμε ὅτι ὅλοι οἱ εὐρωπαϊκοὶ λαοὶ τρώγουν τὸν πνευματικὸν ἄρτον τῆς Ἑλλάδος». Καὶ μάλιστα, διότι ἐδῶ ἀναφαίνονται οἱ μεγάλοι δημιουργοί, ποὺ ὁδηγοῦν τοὺς λαοὺς στὴν φωτεινὴ καὶ ἀνοδική τους πορεία. Τὰ ἔπη τοῦ Ὁμήρου, ἡ θεογονία τοῦ Ἡσιόδου κ.ἀ. Καὶ ἀφοῦ ὑπάρχει ἔμφυτη καλλιτεχνικὴ προδιάθεση στὸ μαθητή, καὶ καλὴ φυλετικὴ ψυχικὴ καταβολή, ζῆ ὅλη τὴν πνευματική μας παράδοση μὲ τὴν ἐξάσκησι καὶ τὴν ἀγωγὴ καὶ τὴν κάνει κτῆμα καὶ βίωμά του.

Σὰν ζωντ